

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: L. T., nar. X, bytem X,
zastoupená: JUDr. Zdeněk Vlček, advokát se sídlem Na Roudné 18,
301
00 Plzeň,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 12.9.2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 1.8.2022 č.j. X o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 1.8.2022 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 14.3.2022 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 3.146,-Kč k rukám zástupce žalobkyně advokáta JUDr. Zdeňka Vlčka na účet číslo 269252286/0300, VS 0041, nejdéle ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou** ze dne 12.9.2022 se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 1.8.2022 č.j. X, jehož kopie byla připojena, jímž byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 14.3.2022, kterým jí byl odňat ode dne 10.4.2022 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 3.2.2022 již není od téhož dne invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 1.8.2022 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 26.7.2022 bylo zjištěno, že žalobkyně není od 3.2.2022 invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5c) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25-35%, a žalobkyni byla přiznána dolní hranice uvedeného rozmezí, tj. 25%, která ve smyslu § 4 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.
2. **Žalobkyně v žalobě** vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, které považuje za nesprávné, protože má za to, že jí invalidní důchod nelze odebrat, neboť u ní nedošlo k významnému zlepšení zdravotního stavu či úspěšné stabilizaci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Řízení je zatíženo vadou, že ze zdravotní dokumentace nevyplývá, že jsou vyloučeny pochybnosti o úplnosti podkladů, na jejichž základě bylo posuzování prováděno. Znalecké zprávy se v žádném případě úplným způsobem nevypořádávají s pochybnostmi, ke kterým v tomto řízení, ve vztahu zejména k určení poklesu pracovní schopnosti, správní orgán dospěl. Dále bylo uvedeno, že má za to, že zde existuje nezbytná příčinná souvislost mezi dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a možnostmi výdělečné činnosti, resp. snížením schopnosti pracovat. Závěrem požadovala zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 1.8.2022 a vrácení věci žalované k dalšímu řízení, zároveň požadovala náhradu nákladů řízení bez specifikace..
3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Plzeň-město** vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 3.2.2022 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 26.7.2022 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobkyně nebyla nadále uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 25%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna; datum zániku invalidity: 3.2.2022, tj. dnem jednání OSSZ.
4. **Žalovaná** ve svém vyjádření k žalobě dne 4.10.2022 mimo jiné uvedla, že navrhuje důkaz posudkem příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), když za současného stavu setrvala na svém rozhodnutí ze dne 1.8.2022 a navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ze zaslaného **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 1.8.2022 bylo podle dodejky žalobkyni doručeno dne 2.8.2022.

5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 15.12.2022 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (1.8.2022) byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%, a datum vzniku invalidity bylo stanoveno 23.1.1990 (trvá). Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a z vyšetření psychiatrem při jednání komise byl zjištěn u žalobkyně dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je sociální fobie, anamnesticky hraniční porucha osobnosti s afektivními rozladami s fázovým průběhem. Anamnesticky polymorfní abusus návykových látek, zejména pervitinu od 14 do 25 let, opakovaně hospitalizována, poslední hospitalizace v 7-8/2000, abstínuje. PK MPSV konstatovala, že u žalobkyně se jedná o sociální fobii se středně těžkým funkčním postižením uvedenou v kapitole V, položce 5c) přílohy vyhlášky, pro které stanovuje míru poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 25 - 35% horní hranicí 35%, která byla zvolena vzhledem k chronicitě průběhu onemocnění, torpidnosti na léčbu. Není důvod pro použití § 3 ani § 4 odstavce 1 citované vyhlášky a celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti je 35%. Dále komise uvedla, že s ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobkyně není v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Plzeň-město ani námitkového řízení ve smyslu oduznutí invalidity I. stupně při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti dolní hranicí 25%. Komise je v souladu s přiřazením funkčního postižení ke kapitole V, položce 5c), ale nesouhlasí, že nebyl důvod pro ponechání I. stupně invalidity, vzhledem k prokazatelnému funkčnímu postižení zejména k tomu, že zdravotní stav není stabilizovaný, trvají projevy sociální fobie se sníženou úrovní sociálního fungování a některých denních aktivit, je nadále nutnost trvalé medikace a klinický stav odpovídá středně těžkému postižení. Dle komise žalobkyně není schopna náročné psychické práce, v úkolu pod psychickým tlakem, práce v nočních směnách, je schopna lehčí fyzické práce s možností zvolení vlastního tempa, spíše na zkrácený úvazek a je schopna nadále po vzniku invalidity I. stupně vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě.

Nad rámec soud poznamenává, že v posudku komise na straně 5 je uvedeno v části „Předchozí posudková jednání“, že „Při KLP 3.2.2022 posudkem LPS OSSZ byla invalidita oduznána ...“ a dále bylo uvedeno „Dne 7.2.2022 byl posouzen zdravotní stav při kontrolní lékařské prohlídce na OSSZ Plzeň-město, výsledkem bylo oduznutí invalidity I. stupně ...“. Soud z obsahu připojeného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město zjistil, že se jedná o písařskou chybu, jelikož jednání se uskutečnilo dne 3.2.2022, kdy byl vypracován i posudek o invaliditě, avšak na založeném spisovém přehledu je uvedeno nesprávné datum 7.2.2022, které bylo zřejmě nedopatřením opsáno do posudku komise. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

6. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:**
(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

7. V § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky je stanoveno: V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (podle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). V této věci podmínky pro zvýšení (snížení) míry poklesu pracovní schopnosti nebyly shledány, jak uvedeno shora.
8. Dle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
9. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).
10. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
11. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 1.8.2022, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

12. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala ponechání invalidity prvního stupně s ohledem na její zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení posudku PK MPSV ze dne 15.12.2022 shora uvedeného má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, proto je **žaloba podaná důvodně. Soud tedy napadené rozhodnutí ze dne 1.8.2022 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 14.3.2022 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku)** pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně. Správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně s datem vzniku 23.1.1990, neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 35%. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí ohledně zdravotního stavu žalobkyně na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (přiznáno 25% míry poklesu), kdy nebyla nadále uznána invalidní, proto bylo rozhodnuto žalovanou o odnětí invalidního důchodu ode dne 10.4.2022.
13. Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. nadále trvání invalidity prvního stupně (od 23.1.1990) a tedy i nároku na výplatu invalidního důchodu, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 33/2022-44 ze dne 22.12.2022. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.
14. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšná žalobkyně požadovala náklady tohoto řízení, které byly specifikovány písemně dne 22.12.2022, kdy bylo požadováno celkem 3.146,-Kč za dva právní úkony (příprava a převzetí zastoupení a sepis žaloby) á 1.000,-Kč, za dva režijní paušály á 300,-Kč, dále 21% DPH z částky 2.600,-Kč. Soud žalobkyni požadovanou částku 3.146,-Kč přiznal, neboť je v souladu s § 7 bod 3, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d), § 13 odst. 4 a § 14a odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (**výrok II. rozsudku**). Uvedenou částku zašle žalovaný k rukám jmenovaného advokáta na účet č. 269252286/0300, VS 0041, ve stanovené lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 22. prosince 2022

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně